

کشتار را متوقف کنید، بگذارید مردم ما نفس بکشند!

(بخش دوم و پایانی)

امیرجوهری لنگرودی

andishe.gbg@hotmail.com

هنگام اذان سه لاله بر دار دمید
در ماتم شان چشم جهانی بارید
این جمعه چه روز نکبتی بر ما رفت،
غم آمد و توفان شد و جنگل خشکید

پیرایه

و دیگر سئوالاتی که قضات حاکم پاسخ نمی‌دهند مثل این‌که: اعدام درد است یا درمان؟ بگمانم از دید قضات دست‌نشانده ای که بر مسند قضاوت گماشته شدند، لابد درمان به‌شمار می‌رود که مرتباً احکام اعدام و مرگ صادر می‌کنند!

چرا کشور ما پس از چین با مساحت ۹،۵۹۶،۹۶۲ کیلومتر مربع و جمعیت بیش از یک میلیارد و چهارصد و بیست و پنج میلیون نفر، باید بیشترین تعداد اعدام‌ها را داشته باشد؟ چین یک و نیم میلیاردی و سپس

ایران ۸۵ میلیونی، در رقابت با هم و شاید با عربستان سعودی که گردن می‌زند، در رقابتند؟

آیا تا به امروز تحقیق مستقل و دقیقی منتشر شده تا نشان دهد چقدر اعدام‌ها در کاهش تخلفات اجتماعی تاثیر داشته است؟

چرا در ایران اسلامی جرم‌های منتهی به اعدام این حد زیادند؟ چرا در کشورهایی که حکم اعدام ملغی شده، جرائم بسیار کمترند!؟

ما در کشورمان متخلف زیاد داریم، یا سیستم قضایی ما در سوزاندن خشک و تر، برای صدور رأی اعدام، دست و دلبازانه عمل می‌کند؟! و زندانی قاچاقچی و سیاسی، کرد و بلوچ را با هم به پای چوبه اعدام می‌کشاند؟

بیگمان اسلام ناب محمدی و جاری ساختن همه گمانه‌های آن در طی بیش از چهار دهه حاکمیت ایدئولوژی اسلامی، ایران را به آن درجه از مرتبه اعلی رسانده که در تمامی زمینه‌ها، مقام اولی را در جهان، از آن خود کرده باشد؟!!

مقام جهانی در تعداد زندانیان عادی و سیاسی و عقیدتی! مقام جهانی در گرانی و تورم؛ مقام جهانی در سقوط ارزش پول ملی، و بالا رفتن نرخ دلار؛ مقام جهانی در اختلاس و پول شویی و دزدی؛ مقام جهانی در مهاجرت نخبگان و فرار مغزها...

به وسعت نیازمندی جامعه ایران، ما در دست یابی به فقر، مرگ، زندان، محاکمه‌های غیر علنی، شکنجه، اختلاس، تورم بالا تا مرز هفتاد درصد، چند برابر شدن اجاره خانه‌ها، افزایش ناچیز حقوق‌ها... مقام اول و دست بالا را در جهان معاصر کسب کرده‌ایم.

و سرانجام مقام جهانی در اعدام‌ها...

حال در مقابل این سطح از درجات والا مقام جهانی، یک ذره نباید در ناکارآمدی حاکمان مان شک نمود و برای تغییر وضعیت موجود با برنامه و هدفمند و سازمان داده شده عمل نمود؟!!

مصدق ارباب- رعیتی را باید در اقدامات برخی از اختلاسگران و اخلاصگران نظام اقتصادی، مالی، پولی و بانکی کشور در چهل سال اخیر جستجو کرد. مصداقش، در زد و بندهایی است که عده‌ای با جعل اسناد و رشوه و دور زدن قانون و... به مال و مکنت می‌رسند و نام خود را فعال اقتصادی و کارآفرین و صنعتگر و نخبه‌ی اقتصادی می‌گذارند. مثل شارلاتان و مفسدی چون **بابک زنجانی** که خود را «بسیجی اقتصادی» می‌نامید!

ایران ۴۰ و اندی سال اخیر، صدها اختلاسگر ریز و دانه درشت به خود دید که برخی به انفصال از خدمات دولتی محکوم شدند و بعضی نیز مانند «محمد باقری درمنی» و «فاضل خداداد» و «**وحید مظلومین**» حتی پای چوبه‌ی دار رفتند و کشته شدند، یا بهتر است گفته شود؛ ایران از دهه‌ی هفتاد با اعلام **فاضل خداداد**، اختلاسگر ۱۲۳ میلیارد تومانی بانک صادرات به عنوان مجرم و اعدامش و سپس اعدام سلطان ارز و سکه و قیر در پاییز ۹۷ تا اختلاس ۶,۵ میلیارد یورویی در بازرگانی پتروشیمی و تراژدی اختلاس عابر بانک پرسپولیسی‌ها در بانک سرمایه، جولان مفسدان اقتصادی کوچک و دانه درشتی مثل **بابک زنجانی** ها و **مه آفرید** ها شده است که در نظام اقتصادی کشور، اخلاص کرده‌اند و برخی هم بدشانسی آورده و با مجازات اعدام، حذف شدند. تا در این زمینه هم رسانه‌های حکومتی مدعی مبارزه با فساد در حکومت اسلامی باشند و هم با حذف رقیبان، دانه‌درشت‌ها محفوظ بمانند.

شب‌نم نعمت‌زاده، دانش‌آموخته دانشگاه شهید بهشتی در سال ۱۳۷۵، کارمند سابق بیمارستان میلاد، یکی از دختران مهندس محمد رضا نعمت‌زاده، وزیر سابق صنعت در دولت‌های ۳۰ سال اخیر است. او را باید در باشگاه دختران میلیاردی ایرانی قرارداد. چندین شرکت تجاری و صنعتی دارو و تجهیزات پزشکی را در دهه‌ی هشتاد ثبت کرد.

من بعنوان یک مخالف صد در صد اعدام هر انسانی در کره زمین می‌پرسم: چگونه خیلی از این جماعت دزد و چپاولگر از مرگ رستند؟

مثلاً چطور در همین نظام حکم ابد رفیق دوست در پرونده اختلاس ۱۲۳ میلیاردی به هشت (۸) سال بدل شد؟

مردم می پرسند چگونه است که بابک زنجانی - که حکم اعدام دارد - در زندان زندگی لاکچری داشته و روی فرش قرمز راه می رود؟ لابد به بهانه‌ی مصلحت نظام، زندگی راحتی را می گذراند ولی دستگاه قضایی همواره برای اجرای احکام اعدام دیگران تعجیل می کند؟ وقتی یک روز قبل از اعدام پرونده‌ی موسوم به خانهدی اصفهان (محمد کاظمی، سید یعقوبی و صالح میرهاشمی) اعتراض شد، خبرگزاری میزان اعلام کرد: اعدامی در کار نیست و شائبه اعدام دروغ است؛ اما سحرگاه روز بعد - وقت اذان صبح - سه نفر جوان اصفهانی بی گناه اعدام می شوند!

پرونده‌های فساد اقتصادی که زندگی میلیون‌ها تن از مردم را به صورت مستقیم و غیر مستقیم به تباهی کشانده و تحت تاثیر قرار داده است، کم نیستند. مجازات اعدام تا حبس‌های طولانی هم نتوانسته مَهرپایانی بر اینگونه پرونده‌ها بزند!

اساساً مجازات اعدام، ممکن است باعث افزایش میزان جرم هم شود؛ هیچگاه از مجازات و تنبیه، هیچکس دچار واگم و ترس نشد و نه به پیشرفتی دست یافته است. بیش از چهار دهه است که حکومت ایران مجازات اعدام را بی وقفه اعمال می کند و در تمام این مدت هیچ مستند آماري قابل اتکایی وجود ندارد که مجازات مرگ آفرینی یا اعدام، می تواند بازدارنده‌ی کسانی باشد که احتمال مجرم شدنشان در آینده می رود. نمی توان باور کرد، اعدام یک راه حل است. تحت هیچ شرایطی نمی توانیم اعدام را مجازات تلقی کنیم... اعدام مصیبتی برای همه‌ی آحاد جامعه است و باید برای لغو آن در گستره‌ای توده‌ای، متحدانه عمل نمود!

مجازات اعدام نهایی‌ترین ابزارخسونت حاکمیت دولتی است و عمدتاً برای بدترین نوع جرم به کار می رود، البته آن هم بر اساس تعریف خود دستگاه قضایی و مواد قانونی و تبصره‌های آن.

اعدام یعنی خونریزی و جنگ
اعدام یعنی جنون، خون و تجاوز به جان آدمی.
اعدام یعنی تداوم و گسترش کینه و ترویخ خشونت در جامعه.
یعنی مرگ عاطفه‌ها و زندگی آدمیان را در چنبره خود می‌گیرد.
مردم سراسر ایران از (بلوچ- کرد- فارس- آذری - ترکمن - عرب - لر-
بختیاری - مازی و گیلک ، کرمانشاهی و...) همه و همه طالب
دوستی، انسانیت و آرامش اند
مثل همه انسان‌ها، طرفدار زندگی هستند و فریاد بر می‌دارند: خون
نریزید، بگذارید نفس بکشیم! حسرت یک زندگی معمولی که ته دل‌های
همه‌ی ما در سراسر ایران زمین مانده است! حق همه‌ی آحاد جامعه
است نفس راحتی بکشد و زندگی را دوست بدارد و راحت بزید و
سرخری جلودار زندگی او نباشد!

آنانی که در جامعه تخم کینه می‌کارند و کینه ورزی و قتل و مرگ را در
دستور کار خود دارند، در آخر کشور را به ویرانه‌ای بدل ساخته و به
تلی از گرد و غبار که فریاد مادران و پدران و کودکان و خواهران و
برادران داغدار که هربار به همراه خود اعدامی می‌میرند، در آن بدل به
دادخواهان بدون گذشت می‌گردد! به بیان سیف فرغانی که آورده است:

ای تیغتان چو نیزه برای ستم دراز
این تیزی سنان شما نیز بگذرد
چون داد عادلان به جهان در بقا نکرد
بیداد ظالمان شما نیز بگذرد
در مملکت چو غرش شیران گذشت و رفت
این عوعو سگان شما نیز بگذرد
ان کس که اسب داشت غبارش فرو نشست
گرد سم خران شما نیز بگذرد
باری آنانی که بر جامعه‌ی ۸۵ میلیونی ایران حکومت می‌کنند، می‌توانند
هریک به سهم خویش به این سؤال مردم ما پاسخ دهند: آیا دیروزمان از
امروز و امروزمان از فردا بهتر خواهد بود؟!!

تردیدی نیست تا جمهوری اسلامی است، مردم زندگی خوش و خرامان را تجربه خواهند کرد و هر روزمان بدتر از پیش خواهد بود!

امروز همچون دیروز، مردم جامعه‌ی ما در درون و برون کشور؛ خواهان الغای مجازات اعدام، لغو فوری همه‌ی احکام اعدامی صادر شده در مورد تمام محکومان و آزادی فوری و بدون قید و شرط و وثیقه همه‌ی زندانیان سیاسی- عقیدتی و اعاده‌ی حیثیت و جبران آسیب‌های وارده به فرد فرد آنان و خانواده‌هایشان هستند. چاره‌ی کار اقدام متحد و همبسته، مشترک و یک پارچه درون و برون کشور علیه اعدام می‌باشد. متحد شویم!

یادمان نرود؛ آزادی نه دادنی بلکه گرفتنی است!

[https://www.andishe.nu/karegari/maghalat/2023/05/25/Na be koshtar 24 Maj NR-1 AmiR.pdf](https://www.andishe.nu/karegari/maghalat/2023/05/25/Na%20be%20koshtar%2024%20Maj%20NR-1%20AmiR.pdf)